

§ 3.

Nařízení toto stává se účinným dnem vyhlášení. Provedení jeho ukládá se ministrům vnitra, zemědělství, zásobování a národní obrany.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy
a jako ministr vnitra.

Dr. Engliš v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Johanis v. r.

Dr. Meissner v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr obchodu a správce ministerstva
zemědělství.

Dr. Winter v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 439.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1920,

kterým se stanoví náhrada za ušlý výdělek
přisídících živnostenských soudů,

Dle §§ 40 a 13 zákona ze dne 27. listopadu
1896, čís. 218 ř. z., o soudech živnostenských, se
nařizuje:

§ 1.

Náhrada za ušlý výdělek, poskytovaná přisídícím a náhradníkům živnostenských soudů a odvolacích ve věcech živnostenských zvolených z volebního sboru dělnického a přisídícím ze stavu podnikatelů, pokud jsou zařazeni do IV. třídy daně výdělkové, stanoví se částkou třiceti Kč, trvalo-li zasedání nejvýše pět hodin, a to dopoledne neb odpoledne, a částkou padesáti Kč, trvalo-li přes tento čas anebo přes druhou hodinu odpolední.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení se zpětným účinkem od 1. března/1920.

§ 2.

Výkonem tohoto nařízení se pověřuje ministr spravedlnosti v dohodě s ministry vnitra, obchodu a financí.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Sonntág v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Johanis v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 440.

Koncesní listina ze dne 5. května 1920

pro místní dráhu ze stanice Svatoňovice-Úpice
do Úpice,

Na základě vládního zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených v dohodě se zúčastněnými ministerstvy p. Antoninu Hellerovi, předsedovi okresní správní komise, s pp. Josefem Švecem, starostou obce, Mořicem Morawtzem, továrníkem, inž. Ludvíkem Těmínem, továrníkem, a Vilémem Nyklíčkem, hostinským, vesměs v Úpici, žádanou koncesi k stavbě a k provozování místní dráhy ze stanice Svatoňovice-Úpice do Úpice podle ustanovení zákona ze dne 14. září 1854, č. 238 ř. z., o udělení koncesí k stavbě soukromých železnic, a zákona ze dne 8. srpna 1910, č. 149 ř. z.

§ 1.

Pro tuto železnici požívají koncesionáři výhod uvedených v čl. VI.—XII. zákona ze dne 8. srpna 1910, č. 149 ř. z.

§ 2.

Koncesionáři jsou povinni vystavěti povolenou železnici nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška, vystavěnou pak dráhu veřejné dopravě odevzdati a po celou dobu koncese pravidelně provozovati.

Za dodržení této stavební lhůty, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncese jsou koncesionáři povinni k žádosti státní správy dати jistotu, složíce přiměřenou kauci v cenných papírech, způsobilých k ukládání sítových peněz.

Kauce tato může býti prohlášena za propadlou, nedostojí-li koncesionáři uvedeným závazkům.

§ 3.

K vystavění povolené železnice propůjčuje se koncesionářům právo vyvlastňovací podle ustanovení příslušných zákonných předpisů.

Totéž právo bude koncesionářům propůjčeno také při vlečných drahách od nich snad vystavěných, jestliže státní správa uzná, že zřízení lich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncesionáři mají se zachovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesní listiny a podle podmínek koncesních, které určí ministerstvo železnic, jakož i podle příslušných zákonů a nařízení, zejména podle zákona ze dne 14. září 1854, č. 238 ř. z., o udělení koncesí k stavbě soukromých železnic, a provozního řádu železničního ze dne 16. listo-

padu 1851, č. 1 ř. z. z roku 1852, pak podle zákonů a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozu, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů dopravních, předepsaných v provozním řádě železničním a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti potud, pokud ministerstvo železnic shledá, že je to možno povolití vzhledem ke zvláštním dopravním a provozním poměrům, zejména ke zmírněné jízdě rychlosti, a budou pak v této příčině platiti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerstvo železnic.

§ 5.

Vojenské transporty buďtež dopravovány za snížené ceny tarifní. Pro dopravu vojenských osob a věcí budiž použito ustanovení vojenského tarifu platného pro československé státní dráhy. Výhod vojenského tarifu budiž použito také pro služební cesty vojenských osob cestujících na účet československé vojenské správy, jakož i při služebních cestách na vlastní účet, a vztahují se tyto výhody výslovně na dopravu veškerých osob a věcí ve vojenském tarifu uvedených, tedy také četnictva, vojenské policie, jakož i vojenských osob pohraniční stráže a státních hřebčinců.

Koncesionáři se zavazují, že se budou řídit dle ustanovení úmluvy učiněné mezi býv. rak. železničními společnostmi, týkající se opatrování a udržování zařízení pro vojenskou přepravu, poskytování vzájemné výpomoci zřízenectvem a vozidly při větších vojenských přepravách.

Koncesionáři jsou dále povinni zachovávatí toho času platné předpisy o železnicích ve válce, jakož i dodatečnou úmluvu vstoupivší v platnost 1. června 1871 o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet vojenského eráru, pokud nebudou tato nařízení anebo úmluvy doplněny nebo novými nahrazeny, pro kterýžto případ se koncesionáři podrobují všem novým ustanovením, která budou vydána.

Předpis platný pro vojenské přepravy po železnicích, pak předpisy platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncesionáře dnem zahájení provozu na povolené dráze. Také předpisy tohoto druhu, které teprve po tomto čase budou vydány, nabudou pro koncesionáře závaznosti, není-li v nich ustanoveno jinak, a to, nejsou-li uveřejněny ve Sbírce zákonů a nařízení, jakmile jim budou úředně oznámeny.

Koncesionáři jsou povinni, obsazující služební místa, bráti zřetel na legionáře ve smyslu zákona ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n., a na vysloužilé poddůstojníky (certifikatisty), jejichž práva a výhody po nabytí nároků na propůjčení služebních míst ve smyslu zákona z 19. dubna 1872, č. 60 ř. z., pokud se týče článku II. uherského zákona z roku 1873 byly

zachovány zákonem ze dne 13. května 1919, č. 250 Sb. z. a n., a nařízením z 18. září 1919, č. 594 Sb. z. a n.

Za stavu obležení, v době mobilisace, jakož i za války má československá správa vojenská právo, pokud to uzná za nutné, železniční provoz na všech nebo jednotlivých tratích nebo jich částech úplně zastaviti, obmeziti, buď zavedením válečného jízdního řádu nebo obmezením mírového jízdního řádu a použití drah zcela nebo částečně k vojenským účelům.

Za toto používání soukromé dráhy k účelům vojenským přísluší koncesionářům pouze tarifní náhrada za dopravu vojenských osob a věcí dle vojenského tarifu.

§ 6.

Pro přepravu civilních strážních sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají obdobnou platnost snížené sazby, platné při přepravě vojska.

§ 7.

Státní správa vyhrazuje si právo převzítí kdykoliv provoz této dráhy a vésti jej po celou dobu trvání koncese na účet koncesionářů.

V takovém případě nahradí koncesionáři státní správě veškerá skutečná vydání z vedení provozu vzniklá.

Bližší podmínky vedení provozu dráhy státem budou stanoveny provozní smlouvou.

§ 8.

Koncesionáři jsou zavázáni za podmínek a výhrad uvedených v článku XXV. zákona ze dne 8. srpna 1910, č. 149 ř. z., státní správě k její žádosti kdykoliv povolití společné užívání dráhy pro dopravu mezi tratěmi státem provozovanými, jež zřízeny jsou nebo budou, tím způsobem, že státní správa bude oprávněna dopravovati nebo dáti dopravovati po společně užívané dráze za přiměřenou náhradu celé vlaky nebo jednotlivé vozy prázdné i ložené.

§ 9.

Koncesionářům propůjčuje se právo se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zřídití akciovou společnost, která vstoupí ve všechna práva a závazky koncesionářů.

V případě zřízení akciové společnosti propůjčuje se koncesionářům právo vydati prioritní akcie, které budou míti přednost ohledně zúročení a umoření před kmenovými akciemi až do výše stanovené státní správou.

Stanovy společnosti, jakož i formuláře akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení státní správy.

Text dlužního úpisu, který by byl vydán, aby byla učiněna půjčka v železniční knize pojištěna, v dílčí dlužní úpisy však nerozložena, jest rovněž podroben schválení státní správy.

Číslice stavebního účtu bude schválena správou státní.

Při tom bude šetřeno zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření vozidel i na dotaci jistinné rezervy státní správou ustanovené, čítajíc k nim úroky interkalární na stavební doby skutečně zaplacené a eventuelní ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dostavění dráhy provedeny byly ještě další nové stavby nebo provozní zařízení rozmnožena, mohou býti příslušné náklady připočteny k stavebnímu účtu, když státní správa povolila zamýšlené nové stavby nebo rozmnožení provozních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý akciový kapitál budiž splacen za doby koncese podle umorovacího plánu správou státní schváleného.

§ 10.

Správa státní zůstává sobě právo povolenou dráhu po jejím dostavění a po zavedení dopravy na ní v kterékoliv době vykoupiti za těchto podmínek:

1. pro ustanovení ceny výkupní vypočtou se roční čisté výnosy železničního podniku za posledních účtů uzavřených 7 let, která výkupu předcházejí, od toho odečtou se čisté výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný čistý výnos ostatních pěti let.

2. Byla-li by dráha vykoupena dříve, než by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 povolené, tedy po zbývajícím dobu berního osvobození, činí takto vypočtený průměrný čistý výnos těchto pěti let výkupní důchod, který bude vyplácen prostě daně. Za dobu po zániku berního osvobození bude zároveň výkupní důchod vypočten tím způsobem, že z výtěžků pojatých do výpočtu průměru vypočte se daň i s přírážkami podle procentové sazby příslušných let a pak se od výtěžku odečte. K zbytku takto vypočtenému připočte se vzhledem k desítiprocentní dani, která z výkupní renty potom má býti placena podle § 131. lit. a), zákona ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., přírážka rovnající se jedné devítině tohoto čistého výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla vykoupena teprve tehdy, když dočasné berní osvobození v § 1 povolené již minulo, budou při výpočtu čistého ročního výtěžku daně i s přírážkami a jinak veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající pokládány za provozovací výdaje.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všech na léta do průměrného výpočtu čítaná, bude čítána také pro léta daně prostá daň i s přírážkami podle procentové sazby příslušných let a od výtěžku odečtena.

K čistému průměrnému výtěžku takto vypočtenému budiž však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou z výkupního důchodu podle § 131. lit. a), zákona ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., jest platiti, připočtena přírážka rovnající se devítině tohoto čistého výtěžku.

4. Průměrný čistý výtěžek vypočtený podle předcházejících ustanovení bude vyplácen koncesionářům po zbývajícím ještě dobu koncesní jakožto náhrada za výkup dráhy v pololetních proších lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Bude-li dráha vykoupena před uplynutím sedmého roku provozního nebo kdyby průměrný čistý výnos vypočtený podle předcházejících ustanovení uvedených v odst. 1.—3. nedosahoval alespoň roční částky, která se rovná anuitě, které jest potřebí k řádnému zúrokování a umoření půjčky se schválením státní správy na úhradu stavebního účtu uzavřených a v železničních knihách pojištěných, jakož snad vydaných prioritních akcií a anuitě, které jest třeba k 4% nímu zúročení a k umoření 70% kmenových akcií v době koncese, bude náhrada, kterou dá stát za výkup dráhy, záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytkené anuity v pololetních proších lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncesionářům důchodovou daň, z tohoto výkupního důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo kdykoliv na místě koncesionářů převzít a ze svého zaplatiti půjčky uzavřené za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu, částkou v době výkupu podle schváleného umorovacího plánu ještě nesplacenou, v kterémžto případě výkupní důchod, který jest platiti, buď zmenšen o částku, potřebnou k zúrokování a umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu, jakož i podle okolností o kvotu přírážky této částce přiměřenou, která ve smyslu ustanovení 2. a 3. odstavce ku průměrnému čistému výnosu má býti připočtena.

7. Státu vyhrazuje se též právo, že může kdykoliv místo ještě nedospělých důchodových platů, které má ve smyslu předchozích odstavců koncesionářům zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal 5 procenty ročně diskontované jistinné hodnotě těchto platů, úroky k úrokům počítaje. Při tom mají býti ovšem odečteny přírážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech obsažené.

Rozhodne-li se stát zaplatiti tuto jistinu, má na vůli zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány buďtež při tom podle průměrného, úředně za-

znamenaneho kurzu peněžního na pražské burse, jaký měly dlužní úpisy státní stejného druhu v pololetí právě předcházejícím.

8. Výkupem dráhy a ode dne tohoto výkupu nabude stát za úplaty v č. 1.—7. předepsané bez další náhrady, nezávadného, případně toliko nesplacenými ještě zbytky půjček uzavřených se schválením státní správy zavazeneho vlastnictví a požívání touto listinou povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, včetně vozidel, zásob hmotin a hotovostí pokladničních, vlečných drah, které by byly vlastnictvím koncesionářů a podniků vedlejších, též i provozních a jistinných rezerv ze zakládajícího kapitálu zřízených, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

9. Státní správa smí svého práva výkupního užítí toliko počátkem roku kalendářního a má své rozhodnutí oznámiti podniku železničnímu nejpozději do 31. října roku předcházejícího.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kdy výkup se stane;
b) železniční podnik, jehož výkup se týče a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenství podniku železničního nebo za příčinou zapravení pohledávek státních anebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) výkupní částka, kterou stát zapraví železničnímu podniku a která po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatím ustanovena (č. 1. až 7.) s uvedením platební lhůty a místa platebního.

10. Státní správa má právo zároveň s doručením výkupního prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by bděl nad tím, aby stav majetkový od tohoto času počínaje nebyl změněn v ne prospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitosti ve výkupním prohlášení uvedených jest od času výkupního prohlášení třeba, aby bylo schváleno tímto zvláštním komisařem.

Totéž platí o každém převzetí nových závazků, které přesahují obyčejný provoz podniku, nebo které zakládají trvalé břímě.

11. Koncesionáři jsou povinni starati se o to, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů ve výkupním prohlášení uvedených mohla býti převzata státní správou v den k výkupu ustanovený.

Jestliže by koncesionáři tomuto závazku nedostali, je státní správa oprávněna ujmouti se také bez svolení koncesionářů a bez zakročení soudního fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne výkupu bude vykoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny provozní příjmy i výdaje.

Čisté výtěžky, které se objeví sčítováním až do dne výkupu, zůstanou železničnímu podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny sčítované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy, jakož i jiná pasiva.

12. Státní správa vyhrazuje si právo na základe výkupního prohlášení (č. 9.) provésti vklad vlastnického práva státu ke všem nemovitostem, které výkupem na stát přejdou.

Koncesionáři jsou povinni právní listiny, kterých k tomuto účelu s jejich strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 11.

Koncese a ochrana proti stavbě nových železnic vytyčená v § 9, lit. b), zákona ze dne 14. září 1854, č. 258 ř. z., o udílení koncesí k stavbě soukromých železnic, bude mít platnost po devadesáti let (90), počínaje ode dneška, a pomine, když tato lhůta projde.

Státní správa může prohlásiti tuto koncesi za zaniklou i dříve, než tato lhůta projde, a to za podmínek v § 15 uvedených.

§ 12.

Dnem, kdy přestane koncese, nabude stát bezplatně bezzávadného vlastnictví i požívání povolené železnice a veškerého movitého i nemovitého příslušenství včetně vozidel, zásob hmotin a hotovostí pokladničních, vlečných drah, které by snad byly vlastnictvím koncesionářů a podniků vedlejších, jakož i provozních a jistinných rezerv ze zakládajícího kapitálu zřízených, pokud by tyto rezervy nebyly se schválením státní správy již spotřebovány podle svého určení.

§ 13.

Když koncese tato zanikne, nebo když železnice jest státem vykoupěna (§ 10), podrží koncesionáři vlastnictví fondu rezervního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodů a budov z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je státní správa zmocnila, uznávši výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 14.

Státní správa má právo přesvědčiti se, provádí-li se stavba železnice, jakož i zařízení provozní ve všech částech náležitě a důkladně, i může naříditi, aby případné vady v tomto směru byly odstraněny.

Státní správa má též právo nahlédnouti svým vyslaným zřizencem do hospodaření dráhy a zvláště dohlédati každým způsobem ji za vhodný uznaným dozorčími orgány na náklad koncesio-

nářů vyslanými, provádějí-li se stavba dle schválených návrhů a smluv.

Zřídí-li se akciová společnost, má komisař ustanovený státní správou též právo, kdykoliv to uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám a zastavití všechna usnesení a opatření, která by se přičila zákonům, koncesím nebo stanovám společnosti, případně která by byla na újmu prospěchu veřejnému; v takovém případě má si komisař však vyžádati ihned rozhodnutí ministerstva železnic, které se má státi bez průtahů a jest pro společnost závazným.

Za tento dohled na železniční podnik jsou koncesionáři povinni platiti státní pokladně roční úhrnnou náhradu, jejíž výši ustanoví státní správa dle rozsahu podniku místní dráhy.

§ 15.

Státní správě zůstává se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla dána výstraha, byly opět porušeny nebo nesplněny závazky uložené v koncesní listině nebo v koncesních podmínkách nebo v zákonech, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností koncesii ještě dříve, než uplyne doba jejího trvání, za zaniklou. Zejména může se takové prohlášení státi, když se nevyhoví závazkům v § 2 stanoveným, co se týče dokončení stavby, zahájení dopravy, pokud překročení vyměřené lhůty nemohlo by se omluviti dle §u 11, lit. b), zákona o udílení koncesí pro stavbu soukromých železnic.

Ministr železnic:
Dr. Franke v. r.

Čís. 441.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. července 1920,

kterým ukládá se československým státním příslušníkům povinnost přihlásiti své majetkové zájmy na cizích plavebních podnicích říčních a námořních.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Českoslovenští státní příslušníci, resp. tuzemské a nostrifikované podniky jsou povinni přihlásiti ministerstvu obchodu veškeré své majetkové zájmy, jež mají na bývalých rakouských,

uherských nebo německých paroplavebních podnicích říčních a námořních, jakož i jiných podnicích, jen nepřímo vodní dopravě sloužících, a to zvláště loděnicích, přístavních podnicích spedičních a skladištních, podnicích vodostavebních a bagrovacích.

Sem náleží zejména: vlastnická, spoluvlastnická zástavní práva, dlužní pohledávky, práva ze smluv nájemních, dopravních, provozních, jakož i z jiných titulů právních na podnicích výše vyznačených.

Příhlášku povinnu jsou podati i takové podniky cizozemské, které mají v území Československé republiky svoji provozovnu, pokud ovšem nabyly těchto práv již před 11. listopadem 1918.

Příhlášku učiniti jest co nejdříve přímo ministerstvu obchodu, nejpozději pak do 15. srpna t. r.

§ 2.

Příhláška obsahujž tyto údaje:

1. Jméno, příjmení a bydliště podatele, jakož i jeho státní příslušnost, po případě jméno společnosti nebo podniku přihlášku činícího, sídlo jeho správy, místo provozovny a údaje o jeho státní příslušnosti.

2. Jméno a sídlo podniku, jehož se přihlašované právo týká.

3. Druh práva v § 1 uvedeného, na př. akcie, dlužní úpis, nájemní smlouva a pod.

4. Doba nabytí těchto práv neb zájmů, jakož i sdělení, jak s nimi bylo naloženo po 11. listopadu 1918.

5. Při akcích, dlužních úpisech atd. počet kusů toho druhu vydaných celkem, jich jmenovitá hodnota, jakož i serie, čísla a počet přihlášených kusů; jestliže tyto cenné papíry nejsou v držení majitele, jest udati, zda jsou uloženy nebo zastaveny, při čemž buďtež udány důvody a místo uschování. Při podnicích menších udati jest rovněž celkovou výši kapitálu podniku.

6. Smlouvy buďtež předloženy v opise s označením sídla a druhu podniku druhé smluvní strany a buďtež případně uvedeno, jaké překážky jsou kladeny jejímu provádění.

§ 3.

Každá pozdější změna v právech, o nichž dle §§ 1 a 2 přihláška bude učiněna, podléhá rovněž povinnosti přihlášky přímo ministerstvu obchodu.

§ 4.

Neuposlechnutí povinností tímto nařízením uložené, pokud nepodléhá přísnějšímu trestu, bude